

насрѣшиятъ врата на банята облѣ са отъ прохладенъ дѣждъ отъ гла-
вата до краката. Обвитъ послѣ въ леко покрываю въриж са пакъ въ
хладката баня, дѣто намѣри Главка. Тука сега са наченава сладостра-
стисто, или да речемъ, странната операција на банята. Робитъ тръяхъ
омытъ членове на господаритъ си съ най рѣдки аромати, които и-
дяха отъ най далечните страни на свѣта и са пазяха въ златы, а-
лебастрии и кристални съждове, украсени съ скъпоцѣни камъни. И
толко разновидни и много бѣхъ тѣзи аромати щото можеше да са
напише за тѣхъ единъ дебель томъ. Между туй армоническа музика
са чуваше отъ ближните стани. Като са расхладихъ и насладихъ отъ
изнѣженния този обредъ, тѣзи които не злоупотребявахъ банитъ, ра-
зговаряхъ са весело, като че осъщахъ новъ животъ.

— Блазъ му който е изнамѣрилъ банитъ, извика Главкъ легиже-
на мѣденъ одръ, който и днесъ вижда, но безъ меќитъ му постелки
и възглавници, съкѣй който посѣщава Помпей, Бакхусъ ли е или
Херкулесъ праведно е обоготовенъ.

— Но каки ми (чу са сышавайтъ гласъ на единъ дебелякъ, кого-
то тръяше робитъ му съ аромати), каки ми, молїк та, Главке, . . . О,
да та земе врагътъ! какво мыслишъ че тръешъ? Е? Главке, каки
ми, Римскитъ бани толко ли сѫ великолѣпни какъто казватъ? Главкъ
са обирож и едвамъ позна Диомеда, толко го бѣ измѣнила и рас-
червила потилията и горещата баня. Вѣрвамъ че сѫ по хубавы отъ
нашитъ. Какво казваши?

— Въобрази си, рече Главкъ, безъ малко да прихие отъ смѣхъ,
въобрази си цѣла Помпей преобрѣната на една баня и тѣй ще си
съставишъ понятие за императорския бани въ Римъ . . . но само за
банитъ. Дѣ послѣ другите средства на духовното и тѣлесно развле-
ченіе? Дѣ гимнастическите игри, които изнамѣрихъ пашитъ праотци
гърци? Дѣ книгите, които произведохъ Греція и Италия? Дѣ про-
странните за тѣзи подвиги мѣста и за онѣзи които четкѣтъ тѣзи кни-
ги? На безкрайните здания на банитъ приложи театри, портикли,
училищата и тѣй ще си съставишъ пакъ недостатъчно понятие за гра-
мадните бани на Римъ.

Тако ми Херкулеса! извика Диомедъ, като си ококори очитъ; за
да са омые човѣкъ въ сичките тѣзи бани, какъто ги описвашъ не
стига цѣль животъ.

— Да, туй често са случава въ Римъ, отговори Главкъ безъ да
са засмѣе. Тамъ има много хора които за друго не живѣятъ ос-
вѣнь за да са мыжтъ. Влѣзватъ щомъ са отвориѣтъ банитъ и не са
махватъ отъ тамъ ако не са затварахъ. За тѣхъ можешъ да речешъ